

Kritikus pont: az indulás

Egy fiatal, tapasztalatlan nő szexigénye többnyire erősen különbözik a fiatalemberétől, aki tapasztalatból ismeri a kielégülést (már csak a rendszeresen bekövetkező éjszakai magömlések, vagy az önkielégítés miatt is). Az ilyen nő esetleg csak azért igényli a szexet, mert már tudja, hogy az a nőnek is jó és hasznos lehet. És minthogy joga van hozzá, élni kíván a jogaival.

Igényét csak erősíti, hogy értesül a hozzá hasonló korú nők szexuális tapasztalatairól; kicsit irigyli őket, és nem akar lemaradni tőlük. Mivel a hallott élmények általában partnerrel kapcsolatosak, a kezdő nő is csak így tudja elképzelni a nemi élet megkezdését. Keres tehát egy szexpartner. Pontosabban elfogadja egy férfi közeledését. Ami tizenéves korban szinte mindenkinél bekövetkezik, hiszen a fiatal férfiak kívánják a szexet, és kihasználják a szexuális kapcsolatteremtés alkalmait. A nőnek ugyan még nincs igazi szexuális vágya, inkább a szerelmi gyengédséget, védeltséget és összetartozást kívánja, de reméli, hogy a szexszel együtt ezt is megtalálja.

És vajon megtalálja? Ha szerencséje van, talán igen. De ez ma még, sajnos, viszonylag ritka. A fiatal emberek szexuális vágya erős és célratörő. És mivel mindketten úgy tudják: nemi élet = közösülés, előbb-utóbb szabályszerűen „lefekszenek”, vagyis közösülnek egymással. Nem biztos, hogy ez mindjárt első próbálkozásra sikerül, hiszen a félelem, az ügyetlenség és a fájdalom sokáig akadályokat állíthat. Ezekkel a nehézségekkel itt most ne foglalkozunk.

Tegyük fel, hogy sikerült az első (néhány) közösülés. Sikerült abban az értelemben, hogy megtörtént, függetlenül attól, hogy meddig tartott: a hímvessző bekerült a hüvelybe. A magömlés ilyenkor nagyon hamar bekövetkezik, de most nem ez a lényeg. Inkább arra vagyunk kíváncsiak: mit érzett nő?

Élvezte-e, és főleg eljutott-e a kielégülésig?

Az eddigi szexológiai vizsgálatok azt mutatják, hogy ez általában elég ritka, de különösen ritka azoknál, akik közösüléssel kezdik a nemi életet. Az erre irányuló kérdésre ilyen válaszokat adnak:

“Hát éppenséggel ki lehetett bírni, de semmi különös nem éreztem.” “Csak annak örültem, hogy már túl vagyok rajta.” “Még mindig nem értem, hogy ebben mi jó a férfiaknak.”

Olyan is van, aki bevallja, hogy az első közösülés nyomán alaposan elment a kedve a nemi élettől. Ami persze nem jelenti azt, hogy többé nem közösülnek de inkább csak kötelességtudatból (vagy érdekből). Ezt a beállítottságot könnyen meg lehet szokni, és évek múlva már nehéz megváltoztatni. Belőlük lesznek a frigid nők, akik már felizgulni sem tudnak, és egyáltalán nem élvezik a nemi életet.

Mindebből világosan látható, hogy a nemi élet megkezdésének módja kritikus pontja az ember egész nemi életének. Az elrontott kezdés nehezen helyrehozható hátrányokkal jár.

De tulajdonképpen miért rossz a nemi életet közösüléssel kezdeni? (Persze hozzá kell tenni, hogy

elsősorban a nők számára.) És különben is, mivel kezdje, ha nem közösüléssel?

Ilyen és hasonló kérdések érthetően felmerülnek sok fiatalban. És nemcsak a férfiakban, bár számukra nehezebben felfogható, hogy a nők miért nem elégülnek ki épp a közösülésben ugyanolyan könnyen, mint ők. Bennük tán nem működik a “nemi ösztön”?

A férfiakban sem valamiféle “nemi ösztön” működik. Csak éppen nemüknél fogva megvan az az előnyük, hogy náluk a serdülés magával hozza a magömléseket, és ezzel a nemi kielégülés élményét, míg a női serdülésből ez hiányzik.

A testi serdülés persze a nőt is fogékonyabbá teszi a szexuális ingerekre. Tehát bizonyos fokú szexuális izgalom ebben az életkorban náluk is könnyen kialakul, például bizonyos látványok (szeretkezési jelentek stb.) hatására. Am ez az izgalom legtöbbször nem fokozódik a kielégülést hozó csúcspontig, mert valamilyen külső, vagy belső akadálytól lefékeződik. Nagy ritkán előfordul ugyan spontán, akaratlan, mondhatni véletlen kielégülés – például kerékpározás, vagy valamilyen sportgyakorlat közben -, de ez nem jellemző.

A női orgazmuskészség tehát általában nem alakul ki magától. Ezt meg kell tanulni. Az eredményes tanulásnak pedig a szándékon túl vannak külső és belső feltételei. Az előbbiekhöz főleg a nyugodt körülmények és a helyesen adagolt szexuális ingerek tartoznak. Az utóbbiak közül legfontosabb a ráhangolódás, az erőltetés nélküli odafordulás, az érzéki örömekre figyelés képessége.

Amíg ezek a feltételek hiányoznak, a szexuális kielégülés aligha fog a nőnek sikerülni. (És ha megvannak, sem feltétlenül rögtön sikerül, hanem csak fokozatosan.) Azonkívül figyelembe kell venni, hogy a nő kielégülése elsősorban a csikló ingerlésétől

ki az iskolát nem az első osztályban, hanem rögtön a középiskolában akarná kezdeni

A női orgazmuskészség fejlesztése

A nő szexuális kielégülési készsége nem olyan magától értetődő, mint a férfié. Egyrészt a női orgazmus nem olyan látványos, illetve könnyen megfigyelhető, mint a férfi magömlése, másrészt nem jelenik meg magától a serdülőkorban mint a fiúknál. Ebből következik, hogy a nő orgazmuskészsége csak tanulással alakítható ki. Nem feltétlenül szándékos, tudatos tanulással, hiszen véletlen eséssel, dörzsöléssel is sikerülhet, ha a körülmények úgy alakulnak. Nem kell hozzá más, csak egészséges szervezet és lelkiállapot, valamint szexuális ingerek bősége.

Hogy ezek a feltételek nem mindig jönnek össze? Akkor ki kell azokat alakítani!

- “Könnyű ezt mondani!” – gondolhatod most magadban. De hát egy fiatal lánynak, vagy akár egy felnőtt nőnek esetleg fogalma sincs róla, hogy mit alakítson és hogyan!? És különben is: attól, hogy valaki egészséges, meg hogy sok szexuális inger éri, még nem biztos, hogy ki tud eléggé.

Azért, mert valaki egészséges és sok szexuális inger éri, még nem biztos, hogy ki is tud eléggé.

Szinte igazat kellene adni az így érvelő nőnek. Az említett előfeltételek önmagukban még nem biztosítják egy nő számára a szexuális kielégülés megtanulását. Csupán lehetővé teszik és megkönnyítik

azt, amennyiben sor kerül rá. Ez utóbbi pedig nemcsak a véletlenül, hanem tudatos törekvéssel is múlhat. Tény, hogy a nők túlnyomó többsége előbb-utóbb, valahogy átéli a szexuális kielégülést. A tudományos vizsgálatok alig néhány százalékra teszik az olyan nők arányát (30 éven felül), akik még sohasem éltek át orgazmust. Náluk sem azért maradt ez ki, mert nem lennének képesek rá fizikailag, hanem, mert körülményeik és a lelki alkatuk szexellenes volt. Régen ugyanis a nőket saját szexuális igényeik, és ezzel együtt reagálókészségük elfojtására nevelték. Uralkodó vélemény volt, hogy a nők – a rendes nők! – nem is igénylik a szexet!

Így aztán hiába volt egy nő egészséges testileg, szexuális képességei mégis fejletlenek maradtak. A legszomorúbb a dologban, hogy ezt egészen természetesen vették! Vagy teljesen elzárkóztak a szextől (mint az apácák), vagy

meg sem próbálták azt élvezni.

Ma már szerencsére más a helyzet: a nők csaknem kivétel nélkül élvezni akarják, a szexet! És ezt a férfiak is kénytelenek észrevenni. Amiből aztán félreértések is származnak. Ilyen félreértés a ők részéről, hogy kielégülésük biztosítása a férfi feladata, ugyanúgy, mint a szex kezdeményezése és irányítása. A férfiak pedig könnyen azt hiszik: ha egy nő igényli a szexet, akkor nyilván annak élvezetére és a kielégülésre is képes. Eszükbe sem jut, hogy ez korántsem jár mindig együtt.

Forrás: szenvedely-erotika-sex.com

függ; márpedig a közösülés során a csikló kevesebb és egyoldalúbb ingerlést kap, mint a közvetlen – kézzel vagy szájjal történő – ingerlés során.

Tehát a közösülés csak akkor vezet a nő kielégüléséhez, ha előtte már alaposan felizgult, és ez az izgalom nem esik vissza a közösülésben (akár fájdalomtól, akár a férfi túl gyors kielégülésétől), hanem fokozható.

Ehhez némi gyakorlat és szexuálisan kulturált partner kell. Ha tehát egy gyakorlatlan nő mindjárt a közösülésben akar kielégülni, ez olyan, mintha vala-